

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.109/2012/5.szám

A Kúria a dr. Berényi Tamás ügyvéd (fél címe) által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Szemeti Adelinda jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (fél címe) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Vas Megyei Bíróság 2011. november 16-án kelt 1.K.20.200/2010/29. sorszámu jogerős ítélete ellen a felperes részéről 31. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Vas Megyei Bíróság 1.K.20.200/2010/29. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 4.656.300 (négymillió-hatszázötvenhatezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes fa forgalmazásával foglalkozó gazdasági társaság, amely 2006 évben több millió forint értékben gazdasági társaságoktól vásárolt fel fát. A cégek többsége az értékesítést nem ismerte el, a kiállított számláikkal kapcsolatban több kifogás merült fel, így a számlatömbök megvásárlásának és a teljesítés időpontjának vonatkozásában. Az értékesítő cégek áfa-bevallást és befizetéseket nem teljesítettek, többségük időközben felszámolás alá került. A felperes a cégek többségével hirdetés útján került kapcsolatba, azokat és képviselőiket nem ellenőrizte, nem győződött meg arról, hogy a fát eladó személyek milyen jogviszonyban állnak a cégekkel, a kapcsolattartó személyeket megnevezni nem tudta.

Az adóhatóság az áfa-levonási jog gyakorlásának jogszerűségét ellenőrizte 2006. november 21. - 2007. december 31., valamint 2008. évekre vonatkozóan. A 2009. május 5. napján kelt 2728053050/2009.

számú első fokú határozattal a felperes terhére 2007. I-IV. negyedéveire vonatkozóan 33.566.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet, 16.783.000 Ft adóbírságot és 8.360.000 Ft késedelmi pótlékot állapított meg. A 2008. évre szóló vizsgálat eredménye a 2010. március 31-én kelt 3906059838/2010. *számú* határozattal 13.044.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözet, 6.522.000 Ft adóbírság és 3.472.000 Ft késedelmi pótlék előírásával zárult. Mindkét első fokú határozatot az alperes 2899618621 és 2128403776 *számú* határozataival helybenhagyta. Álláspontja szerint a felperes nem bizonyította, hogy a számlákon szereplő gazdasági események közte és a számlakibocsátóként feltüntetett gazdasági társaságok között létrejöttek. Az ügylet elbírálására hatályos általános forgalmi adóról szóló 1992. évi LXXIV. törvény (továbbiakban Áfa tv.) 44. § (5) bekezdésében rögzített körütekintés sem volt a felperes javára megállapítható, hiszen amennyiben a gazdasági esemény nem a számlákban szereplő felek között jött létre, úgy a kellő körütekintés fennállása kizárt.

Az alperesi határozatokkal szemben a felperes terjesztett előkereseti kérelmet annak megváltoztatása és a terhére megállapított adóhiány és jogkövetkezményeinek törlése iránt.

A Vas Megyei Bíróság jogerős ítéletében a felperes kereseteit elutasította. Minden egyes számlakibocsátó tekintetében osztotta az alperesi álláspontot és azzal összhangban állapította meg, hogy a számlákon szereplő gazdasági események nem a számlakibocsátóként megjelölt gazdasági társaságokkal jöttek létre. Ezen túlmenően utalt arra, hogy a számlák tartalmi és részben formai hibái miatt adólevonási jogot azokra alapítani nem lehetett.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett előfelülvizsgálati kérelmet, a jogerős ítélet megváltoztatása, a felperest terhelő adóhiány és ehhez kapcsolódó járulékos fizetési kötelezettségek törlése és az alperes perköltség viselése iránt. A ... Kft. számlája kivételével valamennyi számlakibocsátó kapcsán tett ítéleti megállapítást vitatta arra hivatkozva, hogy nem a felperesnek róható fel a számlatömbök beszerzése, a számlák kiállítás, a számlák bevallása és áfa-befizetés elmaradása, a cégek elérhetetlensége.

Az alperesi felülvizsgálati ellenkérelem a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

Helytállón utalt az alperes arra, hogy a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére nincs lehetőség, csak ha a bíróság a tényállás iratellenességét, a bizonyítékok okszerűtlen, logikailag ellentmondó értékelését állapítja meg. A felperes felülvizsgálati kérelmében maga sem vitatta a

megállapított tényállást, lényegében a kellő körültekinvés kapcsán kifejtett álláspont jogszerűségét támadta. Szerinte az adóhatóság és a bíróság olyan körülményeket rótt fel terhére, amelyekről nem tudott és nem is tudhatott, illetve azokra ráhatása nem volt és nem is lehetett.

Kiemeli a Kúria azt is, hogy az ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes vagy okszerűtlen, a logika szabályaival nyilvánvalóan ellentétes tényeket, illetve ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél jogi álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval. Ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárásban nincs lehetőség.

A Kúria megítélése szerint az első fokú bíróság széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, ítéletében ezeket értékelési körébe vonta, és ítéletének indokolásában részletesen ismertette, hogy az alperesi határozatot milyen okból tartja jogszerűnek. A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében azon bizonyítékok ismételt egybevetését és felülmérlegelését kérte, amelyet az első fokú bíróság jogszerűen már elvégzett, erre pedig a már előbb kifejtettek szerint a Kúriának nincs lehetősége.

Rámutat a Kúria arra, hogy a magyar ügyek kapcsán az Európai Unió Bírósága által kifejtett érvelés szerint az adólevonás jogával élő adózót is terhelik a jóhiszemű eljárás követelményei és az, hogy hozzon meg minden tőle ésszerűen elvárható intézkedést annak érdekében, hogy az ügylet ne vessen adókiadátszáshoz. „Csak azon gazdasági szereplők, akik minden tőlük ésszerűen elvárható intézkedést megtettek annak érdekében, hogy ügyleteik ne valósítsanak meg adókiadátszást, bízhatnak ezen ügyletek jogszerűségében és élhetnek előzetesen felszámított áfa levonási jogukkal. Így amennyiben szabálytalanságra vagy csalásra utaló körülmények állnak fenn, a körültekinő gazdasági szereplőt az ügy körülményeitől függően arra kötelezhetik, hogy a megbízhatóságáról való meggyőződés érdekében tájékozódjon azon másik gazdasági szereplő felől, amelytől terméket vagy szolgáltatásokat kíván beszerezni.” (C-80/11 Mahagében ügy)

A fenti Európai Unió bírósági álláspont alapján a Kúria egyetértett az első fokú jogerős bírósági ítéletben foglalt indokolással és osztotta azt az álláspontot is, hogy a felperes esetében a kellő körültekinvés nem volt megállapítható. Az olyan gazdasági szereplő, aki anélkül végzi gazdasági tevékenységét, hogy a tőle elvárható minimális körültekinvést sem gyakorolja, jogszerűen nem bízhat adólevonási jogának törvényességében. Amikor valaki arról sem tud számot adni, hogy mely gazdasági társaságokkal, név szerint kivel került kapcsolatba, kikkel intézte

a felvásárlásokat, a gazdasági események tényleges létrejöttét igazolni nem tudja, az nem élhet az általános forgalmi adólevonás jogával, mert a gazdasági események megtörténte részéről nem bizonyított.

Helyes és helytálló tehát az első fokú bíróság jogerős ítéletében foglalt indokolás a kibocsátott számlákkal összefüggésben és a felperes áfa-levonási jogával kapcsolatban.

A fentiek szerinti jogszerű ítéletet a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pernyertes alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

Az illeték viselésére vonatkozó kötelezés a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességi eljárásról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésén alapul. A fizetendő illeték mértékét a Kúria a 2012. január 1. napjával hatályba lépett az illetékekről szóló 1990. XCIII. törvény (továbbiakban Itv.) 50. § (1) bekezdése alapján a pertárgyérték 10%-ában állapította meg. Miután a megyei bíróság a perek egyesítése folytán két alperesi határozat jogszerűségéről döntött, így a fizetendő illeték meghatározásakor valamennyi alperesi határozatban szereplő adókülönbözetet külön kellett számítani, azzal, hogy a felülvizsgálati eljárásban a felperes a ... Kft. tekintetében megállapított általános forgalmi adó levonás megtagadását nem vitatta.

Budapest, 2013. február 14.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Heinemann Csilla sk. előadó bíró, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. bíró